

di na drugi svet, pač pa jo primaha tu pa tam kateri na ta svet. — Na Slomu je hud vihar podrl starodavno lipo. Je pač doslužila, a na njenem prostoru bo zrastle druga. — Dokaj šolskih izletnikov nas je letos posetilo, pa bi še bilo za drugi zrak, postražbe in zanimivosti dovolj. Pridite!

Kostrivnica nižje Boča. Letos je Boč dobil razgledni stolp (18 m visok). Na predvečer je bil stolp razsvetljen, v nedeljo, dne 22. junija je nešteto občinstva prihitelo na Boč. Ob 10. uri je bila služba božja v cerkvi sv. Miklavža. Sveto mašo je daroval g. Cilenšek, pridigal pa je g. prof. Rezman, kako je ustanovitelj sv. Cerkve Kristus rad zahajal na gore. Med sveto mašo je igrala godba »Drava«. — Od cerkve sv. Miklavža do vrha Boča se je vili sprevod ljudstva. nakar se je vršila ob 12. uri blagoslovitev in otvoritev stolpa. Govorniki g. Cilenšek, g. Rezman in g. Verk so v krasnih besedah povelečevali lepoto naše zemlje, ljudstvo pa je vzkliskalo življo kralju in slovenskemu narodu. Raz stolpa so si potem ljudje tekom dneva ogledovali krasoto spodnje Stajerske. S stolpom je Boč veliko pridobil ter je postal krasna razgledna točka, ki kliče: »Kvišku srca k Bogu!»

PRIJATELJ, molitvenik za moše je izšel. Zelo prav je, da imajo tudi moše svoj molitvenik. Posebne prošnje in posebne molitve, kakor tudi posebna premišljevanja so za moše potrebna. Želimo, da bi se molitvenik vsem mošam prav prikupil. Cena mu je: rdeča obreza Din 16.—, zlata obreza Din 20.— in se naroča v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru, Koroška cesta 5 in Aleksandrova cesta 8.

Kako si pomagajo maročanski paše do premoženja?

Sultan severno afriške pokrajine Maroko, ki se mudi baš sedaj že dalje časa na Francoskem, nima nikakega vpliva na južnem delu svoje dežele. Bolj bolehen mož je in kaže bore malo zanimanja za svoje rodovitne pokrajine, kamor pride zelo redko. Veliko večjo moč, da največjo v Maroku, s katero mora tudi računati francoska vlada, ima paša v Marakešu: Si-Hadž-Thamie Glawie, nekronani maročanski kralj. On je odstavil sultana Mulai

Habida, katerega je poprej ščitil, in porinil v ospredje Francozom prijaznega očeta sedanjega sultana Mulai Jusufa. Francoska uprava se trudi, da je s tem možem v dobrih odnošajih. Francozi nočejo nalašč videti in ne slišati, kaka nasilja uganja paša, ki govori boljše francoski nego arabski in nastopa vsako leto štiri mesece v evropski obleki v Vichy ali v Parizu.

Paša Si-Hadž-Thamie Glawie je doma vladar strahu in trepetu. Bogataši se ga bojijo, vsakdo ga sovraži in oprijeto se ga je ime »pes«, vendar nikdo mu ne upa oporekati ali se zoperstaviti njegovim poveljem. Celotno njegovo vladanje je pozidano na ropu ter zahrbtnosti. Njegovo ogromno premoženje obstoja iz palač, vrtov, posestev, rudnikov ter bančnih podjetij in vse je nakradel ter naropal. Palača, v kateri prebiva, je obdana od vrta, ki je obsežen kakor celo predmestje. Poslopje je opremljeno kar najbolj razkošno. V sprejemni dvorani je koncentriral pred kratkem orhester iz Pariza, ki se je pripeljal iz Francije v Maroko na stroške paše, pred več nego 1000 poslušalci. Glavni podporni steber paše je njegov nečak, kajd v Teluwetu, ki živi tudi zelo potratno. Celih šest mesecev je imel zgoraj opisani paša svojega lastnega brata kot ujetnika, ker mu ni hotel »prodati« oljčnega vrta. Še le potem, ko je bila kupna pogodba podpisana, a nikdar izplačana — je podaril pomilovanja vrednemu svobodo.

Necega dne je bil poklican k paši neki Mustafa, o katerem so govorili, da ima pet milijonov zlatnikov. Vladar ga je pozval, naj deli z njim zlato premoženje. Nič drugega ni hotel paša od njega. Povabljeni je bil tako nepreudaren, da je odklonil ponudbo in prisegel pred nebom ter zemljo, da nikakor nima toliko premoženja.

Mustafa se ni vrnil na dom celi dve leti; ostal je celi čas kot gost ljubnem paši pri kruhu ter vodi v temni čumnati. Mustafovi sorodniki so se obrnili na francosko vlado za od pomoč in ta je zahtevala od paše to-

zadevna pojasnila. Si-Hadž-Thamie Glawie je odgovoril prostodušno: »Mustafa je radevolje pri meni, ker se mu tukaj dopade. Jaz ga bom gospodom pokazal, ako počakate nekoliko.«

Kmalu se je pokazal Mustafa, lepo umit, počesan in obrit. Brez obotavljanja je izjavil sorodnikom, da mu niti na misel ne pride, da bi zapustil palačo paše. Dobro je znal, ako bi šel s francoskimi uradniki, bi bil že gotovo drugi dan smrtna žrtev od paše najetih morilcev.

Dve leti je čakal paša, da je Mustafa omehčal. Dosegel je svoj cilj. Sedaj živi Mustafa zopet na svojem domu, občuje s pašo prijazno, a preostalo premoženje je pustil prepisati iz previdnosti na ime mogočnega Angleža.

Na tak način bogati paša v Marakešu, njegovemu vzgledu sledi predvsem nečak v Teluwetu, nato mogočnjaki druge vrste, kalifi in kadiji. Radi izsiljevanj, katere uganja mogočni paša na njih, se skušajo odškodovati z roparskimi pohodi nad bogate trgovce in premožnejše kmete. Nikdo se pa temu roparskemu početju ne upira. Marokanec se pač tolaži s tem, da je vse to določeno v naprej in na usodi človeka je izključena vsaka sprememba.

ZANAŠO DECO

OZDRAVLJENI BOLNIK.

Bogati ljudje imajo kjub svojemu bogastvu včasih tudi vse mogoče težave in bolezni, o katerih, hvala Bogu, revež nič ne ve. Kajti mnogo je takih bolezni, ki ne prihajajo od zraka, ampak izvirajo iz polnih kozarcev in skled, iz mehkih naslonjačev in postelj. To je izkusil tudi bogataš, o katerem hočem tu pripovedovati. Celo dopoldne je sedel v naslonjaču in je pušil tobak, če ni bil prelen, ali pa je gledal skozi okno. Opoldne pa je le jedel kakor mlatič in sosede so čisto ugibali: »Ali je zunaj veter, ali pa naš sosed tako piha?« Vse popoldne je jedel in pil, zdaj kaj mrzlega, zdaj kaj toplega, brez gladu in brez

Ste naročeni na list NEDELJA?

Izhaja vsak teden!

Prinosa vsakokratni nedeljski evanđolji in razlago ter druge poučene verske članke, razcelega pa resničen dogodilaj iz misijonov »Mladostni navihane« — postane redovnik — in mlčne zgodbe za deca.

Stane mesečno samo 2 Din, celoletno 24 Din. Še danes si naročite NEDELJO po dopisnici na spodnji naslov: Uprava NEDELJE, Maribor, Slomškov trg 20.

»To hočete storiti,« vpraša Ribi z izzivalnim glasom in s predrznostjo v pogledu.

»Ti še dvomiš nad tem,« reče grof jezen, »ali naj te spomnim na posledice, ki so nastale vsled tvoje nepopisne lahkomišelnosti pri vročitvi obeh pisem. Pojdi, s tem trenutkom si odpuščen iz službe. Moj tajnik ti izplača plačo, ki ti še pripada. Zdaj pa se poberi malopridnež izpred mojih oči, sicer bi se še mogel spozabiti nad teboj.«

»Ne delajte tega, gospod grof,« odvrne Boltazar popolnoma mirno, »morda se boste kesali, da ste odslovili slugo, ki je bil stražar in obenem priča, ko ste uživali sladke ure. Sedaj pa me hočete na ta način plačati.«

»Glej ga, predrzneža,« vzkripi grof ves besen, »ki še hoče groziti. Grom in strela, ali morda misliš na to, da bi izdal moje razmerje do grofice Zrinjske? Prideš prepozno, lopov, Ana Terezija ve ravno vsled zamenjave pisem vse, kar bi sicer ne smela vedeti, pa je odpustila in pozabila vse.«

»No, to pa se je zgodilo naglo,« reče Boltazar s porogljivim nasmehom ter pripomni:

»Sluga Boltazar ve še za druge tajnosti svojega gospoda, ki jih vzame seboj. Ako ostane pri moji odsložitvi, bi mogel skušnjavec, ki je nekdaš

hotel spremeniti kamen v kruh, tudi papirje spremeniti v pristne cekine.«

Grof Tatenbah ni več slišal teh besed odpuščenega sluga, ki se je hitro odstranil. Grof je poklical strežaja, da ga sleče, nato pa je šel v stransko sobo h kratkemu počitku.

XVI.

Pri vedeževalki.

V desni roki pa ima
Ogledalo iz zlatá,
Pred oči mu ga drži,
Kaže v njem protokle dni,
Mu v svetlosti jasni spet
Kaže čas prihodnjih let.
Jenko.

Ljudje, ki so rojeni za vladanje in se tega zavedajo, se smatrajo, čim bolj se odmikajo od načel poštenosti, tem bolj za poklicane, da po-teptajo pod svojimi nogami vse, kar se jim postavi nasproti. Ljudje so jim igrača, ki jo vržejo v stran, če hočejo kaj doseči. Svoboda, moč, čast in slava, to so zadnji cilji, po katerih stremijo. Ako v njihovih srcih ni docela zamrli čut za pravico in krepost, se pri njih pojavljajo trenutki, ko si morajo sami reči: